

Gerilir zorlu bir yay
Oku fırlatmak için.
Gece gökte doğar ay
Yükselip batmak için.

Sadəcə sətirlərdə, bir neçə dəqiqəlik videoçarxlarda deyil, keçdiyi ömür yolunun real süjetində həyatını Vətəne həsr etmiş Fərid Ələkbərov haqqındaki yazıya Hüseyin Nihal Atsızın məhz bu misraları ilə başlamaq istədim.

... Şəhid mayor Fərid Ələkbərovun evinə gələnə qədər şəhərin mərkəzi küçələrində yüzlərlə üzrəngli bayraq gördük. Gedəcəyimiz məkanın ağırlığı ilə qarşılaştığımız hər bayraq Vətən mühəribəsini, qələbəmizi, işğaldan azad edilən torpaqları xatırladır, 44 günlük şanlı tariximizi bize yenidən yaşadırdı. Hələ yoldaykən foto müxbirimizə "Azərbaycan bayrağı Bakıya çox yaraşır" - demiş, bir neçə şəkil çəkməsini xahiş etmişdim. Hər şey elə məhz bu minvalla davam edirdi... Ta ki...

Eve girəndə bizi Fəridin qardaşı Rüfət Ələkbərov qarşılıdı. Doğrusu, bu, bizim üçün bir qədər təəccübüldü. Haqqında oxuduğum, şəkillərini gördüğüm Fərid Ələkbərov sanki qarşımızda idi. Öyrəndik ki, Rüfət ve Fərid Ələkbərovların bir-birinə bu qədər çox oxşaması, onları görən hər kəsədə bu təəccübü yaşadır. "İlahi, bubayrağın qırmızısı niyə daha alıdır? Mavisi daha azad, yaşılı daha müqəddəs..." Eve girər-girməz gördüğüm bayraq isə fikrimi tamamilə uzaqlara – Fəridin şəhid olduğu müqəddəs torpaqlara apardı. Duruxdum...

Bu yerdə Fəridin həyat yolundan bəhs etmək yerinə düşər. Fərid Tahir oğlu Ələkbərov 1980-ci ildə Bakıda anadan olub. 1996-ci ildə 190 sayılı orta məktəbi bitirdikdən sonra Türkiyənin İstanbul şəhərində "Kuledli Askeri Lisesi"nə (hərbi lisey) daxil olub. 2000-ci ildə liseyi bitirdikdən sonra təhsilini Ankarakada Quru Qoşunları Məktəbinə daxil olmuş, 2004-cü ildə buradakı təhsilini tamamlayıb. Elə həmin il Dağ Komando Məktəbində, 2005-ci ildə isə Artilleriya və Raket Məktəbində ixtisaslaşma kurslarını

İki il sonra bayrağa çatan mayor

fərqlənmə diplomu ilə bitirib.

Hər şeydən əvvəl diqqətimi 16 yaşlı yeniyetnənin hərbi təhsil almaq üçün Türkiyəyə getməsi çəkdi. Soruşanda öyrəndim ki, hər şey Fərid hələ 12 yaşında olarkən – Xocalı qətlamının yaşandığı vaxt başlayıb. Uşaqlığın ən çılğın illerində Fərid Xocalıda yaşınanları eşitdikdən, gördükdən sonra əsgər olmaq istəmişdir. Valideynlərinin müqavimətinə rast gəlse də, sonda isteyinə çatan Fərid Ələkbərovun həyatında hərbi forma ile yatıb-qalxacağı, elə hərbi forma ilə də şəhadətə qovuşacağı yeni bir dövr başlayıb.

Dağlarda, çöllərdə, meşələrdə – ən çətin şəraitlərdə hərbi təhsilini alan Fəridin hər dəfə səmaya baxdığı zaman nələr düşündüyü, qəlbindən nələrin keçdiyini təxmin etmək çətin deyil. Qəribəsi budur ki, yaşadığı çətinliklərdən, 24 illik xidmetində iştirak etdiyi hərbi əməliyyatlar barədə heç vaxt danışmayan Fəridi tarix özü qəhrəmana çevirib. Qardaşı deyir ki, Fərid çətinliklə başa gəlsə də isteyinə nail olurdu.

Dağda niçin bağılır? Feleğə çatmak için...

Vətən mühəribəsinin səssiz qəhrəmanlarından olan Fərid Ələkbərov sentyabrın 27-də anasına Gəncəyə – təlimə getdiyini deyərək, ön cəbhəyə yola düşüb. O, ilk olaraq, Murov dağının yüksəkliklərinin işğaldan azad edilməsi əməliyyatında iştirak edib. Oradan əvvəlcə Cəbrayıla, sonra Füzuliye qədər çətin döyüş yolu keçib. Noyabrın 6-da isə qələbəmizin rəmzinə çevrilən Şuşa şəhərinin işğaldan azad edilməsi üçün canını ortaya qoymuş, 9 noyabrda Xankəndi istiqamətində gedən döyüşlərdə 17 nəferlik şəksi heyeti düşmən mühəsirəsində xilas etmək üçün özünü açıq hədəfə çevirmiş və qəhrəmancasına şəhid olmuşdur.

Döyüş yoldaşları deyir ki, o, ayağından qəlpə yarasımasına, qan itirməsinə baxmayaraq, yaralı ayağını rezinlə sıxaraq, döyüşə davam edirdi. Dostları ona "arxa cəbhəyə

gedib müalicə almalısan", deyəndə, hirsənin onların bu təklifinə sərt reaksiya göstərmişdi. Fərid Ələkbərov Şuşanın işğaldan azad edilməsindən bir gün sonra rəhbərlik etdiyi əsgərlərə birlikdə mühəsirəyə düşəndə çıxış yolunu özünü 17 cana, əslində isə Vətəne qurban verməkdə götürüb. Ağlımiza başqa nüans gelir: Uzun illər müxtəlif xüsusi təlimləri peşəkarlıqla tamamlayan, çətin şəraitlərdə sağ qalmağı öyrənən, meşələri, dağları öz evi bilən Fərid istəsə oradan qaça, qurtara bilərdi. Ancaq o, qəcib aradan çıxmağı qəbul etmirdi. Qardaşı Rüfət Ələkbərov deyir ki, o elə uşaqlıqdan hər zaman zəiflərin, köməye ehtiyac duyanların yanında olar, zəif, çəlimsiz yoldaşları üçün özünü davaya atardı.

Fərid Ələkbərov mühəribədən on il əvvəl – 2010-cu ildə Qüsursuz xidmətə görə 3-cü dərəcəsini, 2015-ci ildə 2-ci dərəcəsini, 2020-ci ildə isə 1-ci dərəcəsini almışdır. O, həmçinin Silahlı Qüvvələrin 90, 95 və 100 illiyi yubiley medalları ilə təltif edilmişdir. Fərid Ələkbərov 2020-ci ildə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev tərəfindən "Vətən uğrunda", "İgidliyə görə", "Şuşanın azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunmuşdur. Vətən mühəribəsindən 2 il sonra – 2022-ci ildə aparılan tədqiqatlar nticəsində, döyüş yoldaşlarının danışlığı real hadisələr və həqiqi faktlar təstiğini tapdıqlandan sonra Fərid Ələkbərov Bayraq Ordəni ilə təltif olunmuşdur. Bayraq Ordəni 2 il sonra təkcə Fərid Ələkbərova verilmişdir.

Uşaqlığı qayğısız, problemsiz keçməsinə baxmayaraq, gözünü Vətən sevdası bürüyen Fəridin keçdiyi – daha dəqiq desək, seçdiyi həyat yolu, elə anasının da dediyi kimi, onu əbədi səadətə, arzularına qovuşturdu. Ailesi

düşünür ki, əgər Fərid özü heç vaxt getdiyi əməliyyatlardan, göstərdiyi şücaətlərdən danışmırısa, onda biz de onun həmin düşüncəsinə hörmət etməliyik. Əvvəldə qeyd etdiyimiz kimi, tərix özü onu qəhrəman olaraq seçib. Özü danışmasa da, döyüş yoldaşları, əsgərləri Fərid Ələkbərovun bir zabit kimi Vətəninə necə ləyaqətlə xidmət etdiyindən bəhs edir, onun adını hər zaman uca tuturlar. Elə mühəribədən əvvəl də, əsgərlərinə valideyin diqqəti göstərən Fərid deyirmiş ki, bir zabit ki, tabeliyində olan əsgərlərdən kömək qarşılığında nəsə umsun, onların gözlerinin içində necə baxar? Ona necə emr verər?

Şukufe ana söhbət boyu bezən qəhərlənsə də, ağlamamağa, başını dik tutmağa çalışdı. Deyir, "Vətən sağolsun". Vətən sağdır! Və bu Vətən sağ olduqca Fərid kimi qəhrəmanlar da əbədi sağ qalacaqlar.

Atsızın "Qəhrəmanların ölümü" adlı şeiri isə belə bitir:

**İnsan büyür beşikte
Mezarda yatmak içün.
Ve...**

**Kahramanlar can verir
Yurdu yaşatmak içün...**

İmran ƏLİYEV, "Xalq qəzeti"